

A MAI POLGÁROSODOTT VISZONYOK KIALAKULÁSA

FÜGGETLENÜL a világ helyzetének javítására a kaligasztiai és az ádami küldetés részeként kidolgozott tervek sikertelenségéből adódó hányattatásoktól, az emberi faj alapvető élőlénytani evolúciója feljebb vitte az emberfajtákat az emberi haladás és faji fejlődés fokain. Az evolúciót késleltetni lehet, de megállítani nem.

² A tervezettnél kisebb létszámú ibolyaszín emberfajta befolyása olyan fejlődést hozott a polgárosodás terén, mely Ádám kora óta messze meghaladta az emberiségnek a megelőző csaknem egymillió év alatti teljes fejlődését.

1. A POLGÁROSODÁS BÖLCSŐJE

¹ Ádám kora után nagyjából harmincötezer éven át a polgárosodás bölcsője Délnyugat-Ázsiában volt, kiterjedt a Nílus-völgytől keletre és egy kissé északra, Észak-Arábián, Mezopotámián keresztül egészen Turkesztánig. És abban az időszakban az *éghajlat* volt a meghatározó tényező a polgárosodott társadalom létesülése szempontjából.

² Az ádámfiak korai vándorlásainak az észak-afrikai és a nyugat-ázsiai nagy éghajlati és földtani változások vetettek véget, mert a kiterjedt Földközi-tenger elvágtatta őket Európától és a népvándorlás útját észak és kelet felé, Turkesztán irányába terelte. E földtani vetődések és az ezeket kísérő éghajlatváltozások befejeződésének időszakára, nagyjából Kr.e. 15.000-re, a polgárosodás folyamata az anditák műveltségi erjesztőanyagait és élőlénytani tartalékait kivéve világszerte nyugvópontra jutott, mert az anditákat keleten az ázsiai hegyek, nyugaton pedig a terjeszkedő európai erdőségek fogták közre.

³ Az éghajlatváltozások ekkoriban viszik véghez mindazt, amit az összes többi kényszerítő körülmény nem volt képes elérni, vagyis rábírní az eurázsiai embert arra, hogy felhagyjon a vadászattal a pásztorkodás és a gazdálkodás, mint haladóbb foglalkozások érdekében. Az evolúció néha talán lassú, de roppant hatékony.

⁴ Lévnén, hogy a korai gazdálkodók általánosan igénybevettek rabszolgákat, a földművest kezdetben mind a vadász, mind a pásztor lenézte. A földművelést korszakokon át alantas dolognak tartották; innen ered a földművelés átkos voltának eszméje, holott éppen ez a legnagyobb az összes áldás közül. Még Káin és Ábel idejében is többre értékelték a pásztori élet áldozatait, mint a mezőgazdaságból származó felajánlásokat.

⁵ Az ember a vadászból a pásztrok korszakán keresztül a szokványos módon fejlődött földművessé, és ez igaz volt az anditákra is, de az éghajlati szükségességekkel eredő evolúciós hajtóerő igen gyakran egész törzseket kényszerít át egyből a vadászatról a sikeres földművességre. De a vadászból a mezőgazdaságba való azonnali áttérés csak azokon a vidékeken ment végbe, ahol a fajkeverék nagy arányban tartalmazta az ibolyaszín fajtát.

⁶ Az evolúciós emberek (közelebbről is a kínaiak) már korán megtanulták a magok elültetését és a növénytermesztést azon keresztül, hogy megfigyelték, amint a véletlenül nedvességet kapott magok vagy az eltávozottak élleműl szánt magok a sír földjében miként csíráztak ki. De szerte Délnyugat-Ázsiában, a termékeny folyóvölgyek alsó szakaszai mentén és a szomszédos sík területeken, az anditák az elődeiktől örökölt, fejlett földművelési módszereket alkalmazták, mely elődök a gazdálkodást és a kertészkedést a fő foglalatosságáik részeként végezték a második kertben.

⁷ Ádám leszármazottai évezredek át természetették az eredetileg a Kertben nemesített búzát és árpát szerte a Mezopotámia felső folyószakaszi határterületeihez tartozó magasabb fekvésű területeken. Ádám és Ádámson leszármazottai itt találkoztak, kereskedtek és társadalmi szinten is keveredtek.

⁸ E kikényszerített életkörülmény-változások miatt lett az emberi faj ilyen nagy hányadából mindenevő fajta. És a búzának, a rizsnek és az egyéb növényi ételeknek a pásztrok által biztosított hússal való vegyítése nagy előrelépést jelentett ezen ősi népek egészségének és életerejének megőrzése terén.

2. A POLGÁROSODÁS ESZKÖZEI

¹ A műveltség megerősödését a polgárosodás eszközeinek fejlődése alapozza meg. És az ember által a vadság állapotából való kiemelkedéshez igénybe vett eszközök éppen olyan mértékben bizonyultak hatékonyak, amilyen mértékben emberi erőt szabadítottak fel a magasabb rendű feladatok ellátásához.

² Ti, akik a bimbózó műveltség mai körülményei és a társadalmi ügyek beinduló fejlődési folyamatai közepette éltek, akiknek ténylegesen van egy kevés szabadidőtök, hogy a társadalomról és a polgárosodott viszonyokról *elgondolkozzatok*, ne hagyjátok figyelmen kívül azt a tényt, hogy a korai elődeiteknek csak kevés vagy egyáltalán semennyi szabadidejük sem volt, melyet az elmélyült gondolkodásnak és a társadalmi kérdések átgondolásának szentelhettek volna.

³ ¶ Az emberi polgárosodás útján az első négy nagy előrelépés volt:

- ⁴ 1. A tűz legyőzése.
- ⁵ 2. Az állatok házasítása.
- ⁶ 3. A hadifoglyok rabszolgasorba vetése.
- ⁷ 4. A magántulajdon.

⁸ ¶ Bár a tűz, az első nagy felfedezés végül feltárta a tudományos világ kapuit, az ősember számára e tekintetben csekély értékkel bírt. Az ősember a mindennapos jelenségek magyarázatául nem volt hajlandó elismerni a természeti okokat.

⁹ Amikor megkérdezték tőle, hogy honnan származik a tűz, akkor Andon és a kovakő egyszerű történetét hamar lecserélték azzal a mondával, hogy Prométheusz miként lopta el azt a mennyből. Az ősök minden természeti jelenséghez valamilyen természetfeletti magyarázatot kerestek, mely kívül esett az ő személyes felfogóképességükön; és számos mai ember még mindig így tesz. Az úgynevezett természeti jelenségek személytelenítése hosszú időt vett igénybe, és e folyamat még ma sem fejeződött be. De az igazi okok nyílt, őszinte és bátor keresése a mai tudomány megszületéséhez vezetett: a csillagjósáslásból csillagászat, a varázsvagytanból vegyészet, a varázslásból pedig orvostudomány lett.

¹⁰ ¶ A gépkorszakot megelőző korokban az egyetlen módja annak, hogy az ember ne maga végezze el a munkát az volt, hogy e célra valamilyen állatot vett igénybe. Az állatok háziasítása élő eszközöket adott az ember kezébe, melyek értelmes használatával megnyílt a lehetősége a mezőgazdaságnak és a szállításnak. És ezen állatok nélkül az ember nem lett volna képes a kezdetleges állapotából a későbbi polgárosodott társadalmi szintekre emelkedni.

¹¹ A háziasításra leginkább alkalmas állatok többsége Ázsiában élt, különösen a középső és a délnyugati vidékeken. Ez volt az egyik oka annak, hogy a polgárosodott társadalom e helyen gyorsabban fejlődött, mint a világ más részein. Ezen állatok közül sokat korábban kétszer is háziasítottak, és az anditák korában azután még egyszer. De a kutya a vadászokkal maradt amióta csak a kék embert nagyon régen befogadta.

¹² A turkesztáni anditák voltak az első népek, akik általánosan foglalkoztak a ló háziasításával, és ez is oka annak, hogy miért az ő műveltségük uralkodott olyan sokáig. Kr.e. 5000-re a mezopotámiai, a turkesztáni és a kínai gazdálkodók elkezdték a birka-, a kecske-, a marha-, a teve-, a ló-, a baromfi- és az elefánttenyésztést. Teherhordóként használták az ökröt, a tevét, a lovat és a jakot. Egykor maga az ember volt a teherhordó. A kék emberfajta egyik uralkodójának teherhordócsoportja egykor százezer egyedet számlált.

¹³ ¶ A rabszolgaság és a föld magántulajdonának intézményét a mezőgazdaság hozta magával. A rabszolgaság emelte az úr életszínvonalát és több szabadidőt biztosított neki a társadalmi művelődésre.

¹⁴ A vadember a természet rabszolgája, de a tudományos polgárosultság lassan egyre nagyobb szabadságot juttat az emberiségnek. Az állatokon, a tűzön, a szélén, a vízen, a villamosságon és az egyéb még fel nem fedezett energiaforrásokon keresztül az ember az állandó nehéz munka alól felszabadította magát, és e felszabadítási folyamatot tovább is fogja vinni. Függetlenül a gépesítéssel összefüggő találmányok bőségével járó átmeneti problémáktól, az ilyen gépi felfedezésekből származó végső előnyök felbecsülhetetlen értékűek. A polgárosodott társadalom nem képes virágozni, és még kevésbé hozható létre egyáltalán, mindaddig, amíg az ember nem rendelkezik *szabadidővel*

a dolgok megtétele jobb módjainak kigondolásához, megtervezéséhez és elképzeléséhez.

¹⁵ ¶ Az ember először egyszerűen a menedékhelyét tette a magáévá, azt a kiszögellés alatti helyet vagy barlangot, ahol lakott. Ez után a családi kunyhó megépítéséhez használatba vette az olyan természetes anyagokat, mint a fa és a kő. Végül belépett az otthonépítés alkotó szakaszába, el-sajátította a téglát és az egyéb építőanyagok előállításának módját.

¹⁶ A turkesztáni hegyvidék népei voltak az első haladékosabb fajták, melyek fából építették fel az otthonukat, olyan házakat, melyek nem nagyon különböztek az első amerikai telepesek által épített korai fakunyhóktól. Szerette a nyílt területeken az emberi lakóhelyek nyerstéglából épültek; később pedig égetett téglából.

¹⁷ Az ősbibb, folyó menti fajták hosszú póznákat szúrtak körben a földbe; ezek felső végét összefogatták, mely megadta a kunyhó vázát, amelybe aztán keresztben nádat fűztek, s így az egész építmény egy nagy lefordított kosárra hasonlított. Ezt azután agyaggal fedték be és miután az a napon kiszáradt, igen jó időjárásálló lakásul szolgált.

¹⁸ Az ember e korai kunyhókból kapott azután ötletet a különféle fonott kosarak immár mindentől független készítéséhez. Az egyik embercsoportnál az agyagedények készítésének ötlete onnan eredt, hogy megfigyelték annak hatásait, hogy mi történik, ha e póznavázat nedves agyaggal fedik be. Az agyagedények égetéssel való megszilárdításának módszerét pedig akkor fedezték fel, amikor az egyik ilyen agyagfedett, kezdetleges kunyhó véletlenül leégett. A régi idők kézműves tudása sokszor e korai népek mindennapi élete során bekövetkezett véletlen eseményekből származott. Legalábbis csaknem teljesen így volt ez az emberiségnek az Ádám érkezése előtti evolúciós fejlődése esetében.

¹⁹ Bár a fazekasságot először a herceg törzskara ismertette meg az emberekkel mintegy félmillió évvel ezelőtt, később az agyagedények készítése gyakorlatilag több mint százötvenezer évig szünetelt. Csak a sumérok nodfi elődei folytatták az agyagedények készítését az öböl menti vidéken. A cserépedény-készítés az ádami időkben éledt újjá. E mesterség elterjedése az afrikai, arábiai és közép-ázsiai sivatagi területek terjeszkedésével egyidejűleg ment végbe, és egyre fejlettebb műtudást felmutató, egymást követő hullámokban indult ki Mezopotámiából és tartott a keleti félteke felé.

²⁰ Az anditák korának e polgárosodott társadalmi nem mindig követhető nyomon a cserépedény-készítési és egyéb mesterségbeli szakaszokon keresztül. Az emberi evolúció egyenes menetét rendkívüli mértékben bonyolította a dalmatiai és az édeni rendszer. Gyakran megesisik, hogy a későbbi edények és eszközök kezdetlegesebbek a tisztább andita népek korábbi termékeinél.

3. VÁROSOK, KÉZMŰVESIPAR ÉS KERESKEDELEM

¹ A turkesztáni gazdag, nyílt vadászmezőknek és füves területeknek a nagyjából Kr.e. 12.000-ben elkezdődött és az éghajlatváltozási okokra visszavezethető pusztulása az e vidékeken élő embereket arra kényszerítette, hogy az ipar és a kezdetleges kézművesség új formái után nézzen. Némelyek a háziasított nyájak tenyésztése felé fordultak, mások gazdálkodóvá lettek vagy a vizek adta növények begyűjtéséből éltek, de a felsőbbrendű andita elmék a kereskedelem és a kézművesség mellett döntöttek. Még az is szokás lett, hogy egész törzsek szentelték magukat egyetlen ipar művelésének. A Nílus-völgytől a Hindukusig és a Gangesztől a Sárga folyóig a felsőbbrendű törzsek fő tevékenysége a földművelés lett, melyhez mellékfoglalkozásként a kereskedelem társult.

² A nyersanyagok kereskedelmének és előállításának a különféle árucikkek kereskedelmévé való bővülése közvetlenül hozzájárult a műveltség és a polgárosodott viszonyokhoz köthető mesterségek terjedésére oly nagy hatást gyakorló korai és félig békés közösségek létrejöttéhez. A kiterjedt világkereskedelem korszakának beköszönte előtt a társadalmi közösségek törzsi jellegűek — terjeszkedő családai csoportok — voltak. A kereskedelem különféle emberi lényeket hozott közel egymáshoz, s ezzel hozzájárult a műveltségek kölcsönös megtermékenyítésének gyorsulásához.

³ Nagyjából tizenkétezer évvel ezelőtt köszöntött be a független városok kora. És ezeket a kezdetleges kereskedő és kézműves városokat mindig mezőgazdasági és állattenyésztési körzetek övezték. Bár igaz, hogy az ipart az élet-színvonal emelkedése támogatta, azért nem szabad félreértelmeznünk a korai városi élet vívmányait. A korai emberfajták nem voltak valami takaros és tiszta népek, és az átlagos ősi település huszonöt évente harminc-hatvan centiméter vastagságú szemét- és hulladékréteggel gyarapodott. E régi városok némelyike azért is emelkedett nagyon gyorsan a környező földek szintje fölé, mert a ki nem égetett sárkunyhóik rövidéletűek voltak, és az volt a szokás, hogy az új lakóhelyeket közvetlenül a régi romjaira építették.

⁴ ¶ A fémek elterjedt alkalmazása a korai ipari és kereskedő városok e korának sajátos vonása volt. Már találtak a Kr.e. 9000 előttről való bronzműveltséget Turkesztánban, és az anditák már korán megtanultak dolgozni a vassal, az arannyal és a rézzel is. De a körülmények igen mások voltak a fejlettebb polgárosodott központoktól távol. Nem voltak elkülönült korok, mint kőkör, bronzkor vagy vaskör; mindhárom egyidejűleg létezett más és más helyen.

⁵ Az ember az arany után kezdett először kutatni; e fémet könnyű volt megmunkálni, s először csak díszítőelemként használták. Utána a rezet kezdték használni, de ez nem volt általános egészen addig, míg ónnal nem ötvözték, s ezzel létrehozták a keményebb barnarezet. A réz és az ón vegyítésének módját a turkesztáni ádámszonfiak egyike fe-

dezte fel, akiknek a rézbányája történetesen egy önlelőhely mellett helyezkedett el.

⁶ ¶ A kezdetleges kézművesség és az első ipar megjelenésével a kereskedelem gyorsan a műveltségi polgárosodott társadalom legerőteljesebb ösztönzőjévé vált. A szárazföldi és a tengeri kereskedelmi útvonalak megnyílása nagymértékben segítette az utazást és a műveltségi keveredést, valamint a polgárosodott társadalmak összevegyülését. Kr.e. 5000-re a lovat már általánosan használták szerte a polgárosodott és a félig polgárosodott területeken. E későbbi fajták nemcsak hogy tartottak háziasított lovat, hanem különféle kocsjai és szekerei is voltak. A kereket már korszaknyi idővel korábban is használták, de a keréssel felszerelt járművek alkalmazása a kereskedelemben és a háborúban ekkorra vált általánossá.

⁷ Az utazó kereskedő és a vándorló felfedező többet tett a történelmi polgárosodott viszonyok kibontakozása érdekében, mint az összes többi hatás együttvéve. A későbbi vallások által ösztönzött katonai hódítások, gyarmatosítás és hittedesítő vállalkozások szintén hozzájárultak a műveltség terjedéséhez; de ezek mind csak másodlagos jelentőségűek voltak a kereskedelmi kapcsolatokhoz képest, melyeket mindig is gyorsítottak a sebesen fejlődő iparos mesterségek és ismeretek.

⁸ Az emberfajták esetében az ádámi fajtától származó feljavító hatás nem csak hogy meggyorsította a polgárosodás menetét, hanem egyúttal nagymértékben ösztönözte azt a kalandvágyat és felfedezőhajlamot is, hogy Eurázsia és Észak-Afrika nagy részét az anditák gyorsan sokasodó, kevert leszármazottai mihamarabb elfoglalják.

4. A KEVERT EMBERFAJTÁK

¹ A történelmi idők hajnalát szemlélve láthatjuk, amint egész Euráziát, Észak-Afrikát és a csendes-világtengeri szigetvilágot ellepik az emberiség összetett fajtái. És e mai fajták az Urantia öt alapvető emberfajtájának keveredéséből és újbóli összekeveredéséből jöttek létre.

² Az urantiai emberfajták mindegyike jellegzetes testi adottságokkal rendelkezett. Az ádámfiai és a nodfiai hosszúkás fejformájúak voltak; az andonfiai pedig rövid fejűek. A szangik fajták középhosszú fejmérettel rendelkeztek, de a sárga és a kék ember inkább rövid fejű volt. A kék fajták az andonfi törzsszel való összekeveredés eredményeként határozottan rövid fejűekké váltak. A másodrendű szangik fajták fejmérete a középhosszú és a hosszú között változott.

³ Bár e koponyaméretetek hasznos segítséget jelentenek a faji eredet megfejtésében, a csontváz egésze ennél messze megbízhatóbb segítség. Az urantiai emberfajták korai fejlődése során eredetileg öt különféle csontváz-felépítés létezett:

⁴ 1. Andoni, vagyis az urantiai őslakosoké.

⁵ 2. Elsőrendű szangik, vagyis a vörös, a sárga és a kék fajtáé.

⁶ 3. Másodrendű szangik, vagyis a narancsszín, a zöld és az indigó fajtáé.

⁷ 4. Nodfi, vagyis a dalamatiaiak leszármazottaié.

⁸ 5. Ádámfi, vagyis az ibolyaszín fajtáé.

⁹ ¶ Ezen öt nagy faji csoport egymással való erőteljes és folyamatos keveredése során az andonfi örökség egyre inkább háttérbe szorult a szangik örökség túlsúlyához képest. A lappok és az eszkimók az andonfiaknak és a szangik kék emberfajtának a keverékét alkotják. Az ő csontozatuk őrizte meg legjobban az eredeti andoni fajtát. De az ádámfiak és a nodfiak olyannyira összekeveredtek a többi emberfajtával, hogy csak úgy lehet azonosítani őket, mint az általános kaukázusi fajtát.

¹⁰ Ezért, amikor az utóbbi húszezer év emberi maradványait kiássátok, általában lehetetlen határozottan elkülöníteni az öt eredeti fajtát. Az ilyen csontvázak azt mutatják, hogy az emberiség jelenleg hozzávetőleg három osztályba sorolható:

¹¹ 1. *A kaukázusi* — a nodfi és az ádámfi fajta andita keveréke, melyet módosított az elsőrendűek és (egy-egy) másodrendűek keveréke, valamint a jelentős mértékű andoni kereszteződés. A nyugati fehér fajták némely indiai és turáni néppel együtt e csoportba tartoznak. E csoporton belül az egyesítő tényező a kisebb-nagyobb arányban hordozott andita örökség.

¹² ¶ 2. *A mongoloid* — az elsőrendű szangik fajta, beleértve az eredeti vörös, sárga és kék fajtát is. A kínaiak és az amerikai indiánok e csoportba tartoznak. Európában a mongoloid válfajt a másodrendű szangik és az andoni keverék módosította; de még ennél is inkább az andita feljavító hatás. A maláj és az egyéb indonéziai népek is e csoportba tartoznak, bár ők nagy százalékban rendelkeznek másodrendű szangik vérrrel.

¹³ ¶ 3. *A negroid* — a másodrendű szangik fajta, melybe eredetileg beletartozott a narancsszín, a zöld és az indigó emberfajta. Erre a válfajra a legjobb példa a fekete ember, és ez megtalálható szerte Afrikában, Indiában és Indonéziában, ahol csak a másodrendű szangik fajták megtelepültek.

¹⁴ ¶ Észak-Kínában előfordul a kaukázusi és a mongoloid fajta egyfajta keveréke; a Levántéban a kaukázusi és negroid keveredett; Indiában, Dél-Amerikához hasonlóan mindhárom fajta képviselteti magát. És e három túlélő fajta csontvázának sajátosságai még mindig megvannak és segítenek azonosítani a ma élő emberfajták kései őseit.

5. MŰVELTSÉGI TÁRSADALOM

¹ Az élőlénytani evolúció és a műveltségi polgárosodás nem szükségképpen áll összefüggésben egymással; a szerves törzsfajlás bármely korszakban akadálytalanul mehet végbe a műveltségi hanyatlás közepette is. De az emberi történelem hosszabb időszakait vizsgálva megfigyelhetjük, hogy az evolúció és a műveltség végül ok-okozati viszonyba kerül egymással. Az evolúció a műveltség hiányában is haladhat előre, de a műveltségi polgárosodás nem virágzik a megelőző faji fejlődés kellő háttéré hiányában. Ádám és Éva az emberi társadalom fejlődési ütemétől nem idegen polgárosodott társadalmi formát vezetett

be, viszont az ádámfi nemesítő hatás ténylegesen is javította az emberfajták természetes adottságait és valóban felgyorsította a gazdasági és az ipari fejlődés ütemét. Az ádámfi adomány javította az emberfajták agyi teljesítőképességét, s ezáltal nagymértékben gyorsította a természetes evolúciós folyamatokat.

² Az emberiség a mezőgazdaságon, az állattenyésztésen és a fejlett építészetben keresztül fokozatosan megszabadult a megélhetés biztosításával járó szüntelen küzdelem legrosszabb formájától és elkezdte kutatni az élet megédesítésének módját; és ez volt a kezdete az egyre magasabb és magasabb színvonalú anyagi kényelemre való törekvésnek. A kézművességen és az iparon keresztül az ember fokozatosan növeli a halandói lét élvezeti értékét.

³ De a műveltségi társadalom nem öröklött előjogként rendelkezésre álló nagy és jótékony egyet, melybe minden ember ingyenes tagsággal és teljes egyenlőséggel születik bele. Az inkább a föld munkásainak egy becses és folyamatosan felértékelődő ipartestülete, mely csak ama dolgozók nemességéből vesz fel tagokat, akik arra törekednek, hogy a világ egy jobb helyé váljon, amelyben az ő gyermekeik és a gyermekeik gyermekei is élhetnek és fejlődhetnek az eljövendő korokban. És e polgárosodott ipartestület magas belépési díjat szab, szigorú és kérlelhetetlen fegyelmet követel meg, kemény büntetéssel sújt minden elpártolót és nem alkalmazkodót, miközben a szokásos veszélyekkel és a faji veszedelmekkel szembeni megnövelt biztonság esetét kivéve kevés jogot vagy kiváltságot biztosít.

⁴ A társulás a túlélési biztosításnak egy formája, melynek értékét az emberi lények már jól ismerik; ezért hajlandó az egyének többsége megfizetni az önfeláldozás és a személyes szabadság megkurtításának díját, melyet a társadalom a tagjai részére kiszab cserébe azért, hogy e megnövelt csoportvédelmet részükre biztosítja. Röviden, a mai társadalmi működési rend egy, a próba és tévedés módszerén alapuló biztosítási terv, melyet arra dolgoztak ki, hogy bizonyos mértékű biztonságot és védelmet nyújtson azért, hogy vissza ne térjenek azok a szörnyű és közösséggellenes viszonyok, melyeket az emberi faj a korai tapasztalataiból már ismer.

⁵ A társadalom tehát egy olyan együttműködési renddé válik, mely a polgárai szabadságát intézményeken, a gazdasági szabadságot a tőkén és a találékonyságon, a társadalmi szabadságot a műveltségen, és az erőszakmentességet a rendszabályokon keresztül hivatott biztosítani.

⁶ *A hatalom nem szül jogot, de igenis kikényszeríti az egymást követő nemzedékek általánosan elismert jogait.* A kormány elsődleges feladata az osztálykülönbségek jogos, igazságos és pártatlan szabályozásának meghatározása, valamint az egyenlő lehetőségek kikényszerítése a törvény értelmében. Minden emberi joghoz valamilyen társadalmi kötelezettség társul; a csoportkiváltság olyan biztosítási rendszer, mely mindig megköveteli a csoportszolgálat által megszabott díj teljes befizetését. És a csoportjogokat, csakúgy, mint az egyéni jogokat is, védeni kell, beleértve a nemi hajlamok szabályozását is.

⁷ A csoportszabályozás tárgyát képező szabadság a társadalmi evolúció helyénvaló célja. A korlátozások nélküli szabadság az ingatag és léha emberi elmék hiú és különc ábrándja.

6. A POLGÁROSODOTT TÁRSADALOM FENNTARTÁSA

¹ Míg az élőlénytani evolúció egyre magasabb szinteket ért el, addig a műveltségi evolúció hullámokban indult ki az Eufrátesz-völgyből, melyek az időben fokozatosan gyengültek, míg végül az egyenesági ádami leszármazottak egésze útra nem kelt, hogy Ázsia és Európa polgárosodott társadalmait gazdagítsa. Az emberfajta nem keveredtek teljesen, azonban a polgárosodott társadalmak komoly mértékben összevegyültek. A műveltség lassan terjedt el a világon. És e polgárosultságot fenn kell tartani és támogatni szükséges, mert ma már nem létezik új polgárosodáshozó forrás, ma már nincsenek anditák, hogy megerősítsék és ösztönözzék a polgárosodott társadalom evolúciójának lassú fejlődését.

² ¶ Az Urantián ma kibontakozó polgárosodás a következő tényezőkből nőtt ki, illetőleg ezeken alapul:

³ 1. *Természeti körülmények.* Valamely anyagi polgárosodott társadalom jellegét és nagyságát nagymértékben meghatározzák a rendelkezésre álló természeti erőforrások. Az éghajlat, az időjárás és számos fizikai körülmény jelent befolyásoló tényezőt a műveltség evolúciójában.

⁴ Az andita korszak kezdetén az egész világon mindössze két kiterjedt és termékeny, nyílt vadászterület létezett. Az egyik Észak-Amerikában volt és azt az amerikai indiánok népesítették be; a másik Turkesztántól északra helyezkedett el és azt részben az andoni-sárga emberfajta foglalta el. A délnyugat-ázsiai felsőbbrendű műveltség evolúciójának meghatározó tényezője a faj és az éghajlat volt. Az anditák nagyszerű népet alkottak, de a polgárosodásuk fejlődésmenetét alapvetően meghatározó tényező Irán, Turkesztán, valamint Hszincsiang növekvő mértékű kiszáradása volt, amely arra *kényszerítette* őket, hogy az egyre terméketlenebbé váló földjeiken való megélhetésért folytatott küzdelemben új és fejlettebb módszereket találjanak fel és alkalmazzanak.

⁵ A földrészek elhelyezkedése és az egyéb földrajzi körülmények erősen befolyásolják a béke és a háború kérdését. Igen kevés urantiai rendelkezett olyan kedvező lehetőségekkel a folyamatos és zavartalan fejlődésre, mint amelyet az észak-amerikai népek élvezhettek — gyakorlatilag minden oldalról hatalmas világtengerek védtek őket.

⁶ ¶ 2. *A tőke javak.* A műveltség sohasem fejlődhet a nincstelenség viszonyai közepette; a szabadidő lényeges a polgárosodott viszonyok fejlődéséhez. Az egyes ember jellemében az erkölcsi és szellemi érték kialakulhat az anyagi jólét hiányában is, de a műveltségi polgárosodás csak is az anyagi jólét olyan körülményei közepette alakítható ki, mely körülmények elősegítik az igyekezettel társult szabadidő megjelenését.

⁷ A korai időkben az élet az Urantián komoly és megfontolt ügylet volt. És ettől a szüntelen küzdelemtől és véget nem érő fáradozástól való megszabadulás érdekében törekedett az emberiség állandóan arra, hogy a forró égővi területek egészséges éghajlata felé vegye az irányt. Bár e melegebb élőhelyek némi enyhülést hoztak ennek a létküzdelemnek a hevességében, azok a fajták és törzsek, amelyek így kerestek enyhülést, ritkán használták fel a meg nem érdemelt szabadidejüket a polgárosodás kibontakoztatására. A társadalmi haladás mindig is azoknak az emberfajtának a gondolatain és tervein alapult, melyek az értelmes kemény munka révén megtanulták, hogy miként csikarják ki a földből való megélhetés lehetőségét egyre kisebb erőfeszítéssel és egyre kevesebb munkanap mellett, s így képessé váltak élvezni a jól megérdemelt és hasznukra való szabadidő-hányadot.

⁸ ¶ 3. *Tudományos ismeretek.* A polgárosodás anyagi arculatának kialakítását mindig megelőzi a tudományos adatok összegyűjtése. Az íj és a nyíl feltalálása és az állatok erőforrásként való igénybe vehetőségének felismerése után még hosszú időnek kellett eltelnie, mire az ember megismerte annak módját, hogy miként fogja munkára a szelet és a vizet, melyet a gőz és a villamosság alkalmazása követett. De lassacskán a polgárosodás eszközei fejlődtek. A szövést, a fazekasságot, az állattenyésztést és a fémművességet az írás és a nyomtatás korszaka követte.

⁹ A tudás hatalom. A találmányok mindig megelőzik a világméretű műveltségi fejlődés ütemének gyorsulását. A tudomány és a találmányosság minden másnál nagyobb mértékben részesült a nyomtatás jelentette előnyökből, és mindeme műveltségi tevékenységek és találmányok közrehatása rendkívül nagy mértékben gyorsította a műveltségi haladás ütemét.

¹⁰ A tudomány megtanítja az embert a mennyiség- és térítan új nyelvére és a gondolatait a szigorú szabatoság útjára tereli. És a tudomány a hiba kiküszöbölésén keresztül a bölcséletet is megszilárdítja, míg a babona eltörlése révén megtisztítja a vallást.

¹¹ ¶ 4. *Emberi erőforrások.* Az emberi erő nélkülözhetetlen a polgárosodott viszonyok elterjedéséhez. Egyenlő feltételek esetén a nagyobb számú nép fogja uralni a kisebb emberfajta polgárosodott társadalmát. Ennélfogva az egy adott mértékig történő létszámbeli növekedés elmulasztása megakadályozza a nemzeti rendeltetés betöltését, de a népességnövekedés elérhet egy pontot, ahonnan a további növekedés már öngyilkosság. Az egészséges ember-termőföld arány legkedvezőbb helyzetén túl való sokasodás vagy az életszínvonal csökkenésével jár, vagy a területi határok azonnali kiterjesztésével, mely történhet békés terjeszkedés útján vagy háborús hódítás, erőszakos megszállás révén.

¹² Néha erős megütközést kelt bennetek a háború pusztítása, de fel kell ismernetek, hogy nagyszámú halandó létrehozása szükséges ahhoz, hogy bőséges lehetőség álljon rendelkezésre a társadalmi és az erkölcsi fejlődésre; az ilyen

bolygói termékenység mellett hamar jelentkeznek a túlnépesedés komoly problémája. A lakott világok többsége kicsi. Az Urantia átlagos méretű, talán valamelyest kicsi is. A nemzetek népességének legkedvezőbb szinten tartása emeli a műveltségi színvonalat és megakadályozza a háborút. És bölcs az a nemzet, mely tudja, hogy mikor kell felhagynia a növekedéssel.

¹³ De a természeti kincsekben leggazdagabb és a legfejlettebb gépi eszközökkel rendelkező földrész is csak kismértékű haladásra képes, ha a népének értelmi szintje süllyedőben van. Tudásra szert lehet tenni oktatás révén, de az igazi műveltséghez elengedhetetlen a bölcsesség, mely csakis tapasztaláson keresztül és eredendően értelmes férfiak és nők révén biztosítható. Az ilyen nép képes a tapasztalatokból tanulni; valóban bölccsé válhat.

¹⁴ ¶ 5. *Az anyagi erőforrások hatékonysága.* Sok függ a természeti erőforrások, a tudományos ismeretek, a tőke javak és az emberi potenciálok alkalmazásában mutatott bölcsességtől. A korai polgárosodott társadalmat meghatározó tényező a bölcs társadalomvezetők által kifejtett erő volt; az ősember valóságosan is a felsőbbrendű kortársai által rákényszerített polgárosodott viszonyok közepette élt. E világot nagyjából a jól szervezett és felsőbbrendű kisebbségek kormányozták.

¹⁵ A hatalom nem szül jogot, de a hatalom érvényesíti azt és a történelem során ez mindig is így volt. Az Urantia csak nemrég jutott el arra a szintre, ahol a társadalom már hajlandó vitát folytatni a hatalom erkölcsstanáról és az általa kikényszerített jogról.

¹⁶ ¶ 6. *A nyelv hatékonysága.* A polgárosodás terjedésének meg kell várnia a nyelv kialakulását. Az élő és gyarapodó nyelvek biztosítják a polgárosodott gondolkodás és tervezés terjedését. Az első időkben fontos előrelépések történtek a nyelv területén. Ma nagy szükség van további nyelvészeti fejlesztésekre annak érdekében, hogy a fejlődő gondolkodás kifejezhetővé váljon.

¹⁷ A nyelv a csoportos társulásokból fejlődött ki, minden egyes helyi csoport kifejlesztette a maga szócsere-rendszerét. A nyelv a taglejtéseken, a jeleken, a felkiáltásokon, a hangutánzásban, a hanghordozáson és a rendben egymást követő betűk tagolt kiejtésén keresztül fejlődve nőtt fel. A nyelv az ember legnagyobb és leghasznosabb gondolkozási eszköze, de a nyelv addig nem virágzott, amíg a társadalmi csoportok szert nem tettek szabadidőre. A nyelvi játékok új szavak — a csoportnyelv — kialakítására ösztönöznek. Ha a többség is elfogadja a csoportnyelvet, akkor a használat létrehozza a nyelvet. A nyelvjárások eredetére példa a családi „gyermeknyelv” elsajátítása.

¹⁸ A nyelvi különbségek mindig is a béke terjedésének nagy akadályát képezték. Egy emberfaján belül, egy földrészen vagy az egész világon a nyelvváltozatok legyőzésének meg kell előznie a műveltség általános elterjedését. Az egyetemes nyelv elősegíti a békét, biztosítja a műveltséget és emeli a boldogság szintjét. Még ha csak néhány nyelvre

is korlátozható a világ beszéde, s a vezető művelt népek elsajátítják e nyelveket, akkor ez rendkívüli mértékben segíti a világbéke és a jólét elérését.

¹⁹ Bár az Urantia igen kismértékű haladást mutatott a nemzetközi nyelv kialakítása terén, nagyon sokat ért el a nemzetközi kereskedelmi cserekapcsolatok létrehozása révén. És mindezeket a nemzetközi kapcsolatokat támogatni kell, legyenek azok nyelvi, kereskedelmi, művészeti, tudományos, játékos versengési vagy vallási jellegűek.

²⁰ ¶ 7. *A gépi eszközök hatékonysága.* A polgárosodás kibontakozása közvetlen összefüggésbe hozható az eszközök, a gépek és az elosztószervek fejlődésével és birtoklásával. A fejlett eszközök, az ötletes és hatékony gépek hátrózzák meg a kibontakozó polgárosodás porondján egymással szemben álló felek túlélését.

²¹ A kezdeti időkben a földműveléshez igénybevett egyetlen erőforrás az emberi erő volt. Hosszú küzdelem eredménye volt az, hogy az embereket az ökrökkel helyettesítsék, hiszen ezzel az emberek elveszítették a munkájukat. Az utóbbi időben a gépek kezdik el kiszorítani az embert, és minden ilyen előrelépés közvetlenül is hozzájárul a társadalom fejlődéséhez, mert felszabadítja az ember erejét az értékesebb feladatok ellátásához.

²² A bölcsesség vezérelte tudomány az ember legnagyobb társadalmi felszabadítójává válhat. A gépkorszak csak olyan nemzet számára jelenthet végromlást, melynek értelmi szintje túl alacsony ahhoz, hogy felfedezze azokat a bölcs módszereket és egészséges eljárásokat, melyekkel sikeresen leküzdheti a nagyszámú munkahely elvesztésével járó átmeneti nehézségeket, melyeket a munkakímélő gépek új fajtáinak túl gyors feltalálása vált ki.

²³ ¶ 8. *A fákllyavivők jelleme.* A társadalmi örökség teszi képessé az embert arra, hogy mindazok vállára támaszkodjon, akik őelőtte éltek, s akik hozzátettek valamennyit a műveltség és a tudás összességéhez. A műveltségi fákllya következő nemzedéknek való átadásában mindig is az otthon lesz az alapintézmény. Ezt követi a játék és a társadalmi élet, végül pedig a tanhely, mely viszont éppen olyan nélkülözhetetlen dolog az összetett és magas szervezethez fokú társadalomban.

²⁴ A rovarok teljesen felkészülten és kifejletten jönnek a világra — s a létük valóban igen korlátozott és tisztán ösztönalapú. Az emberi csecsemő előképzettség nélkül születik meg; ezért az embernek megvan a lehetősége arra, hogy a fiatalabb nemzedék nevelésének és képzésének szabályozása révén nagymértékben módosíthassa a polgárosodás evolúciós menetét.

²⁵ A polgárosodás előmozdítását és a műveltségi haladást a legnagyobb mértékben befolyásoló tényező a huszadik században nem más, mint a világszintű utazások hátrózott erősödése és a tájékoztatási módszerek páratlan fejlődése. De a nevelés fejlődése nem tartott lépést a terjeszkedő társadalmi szervezettel; és a mai erkölcsani érzék sem az inkább tisztán értelmi és tudományos fejlődési irányok mentén alakult. És a szellemi fejlődés és az otthon

intézményének védelme terén a mai polgárosodott társadalom bizony holtpontra van.

²⁶ ¶ 9. *A faji eszményképek.* Egyetlen nemzedék eszményképei vésik ki a soron következő nemzedék végzetének irányt adó erezetet. A társadalmi fáklyavivők *minősége* határozza meg azt, hogy a polgárosodott társadalom előre vagy visszafelé fog haladni. Egyetlen nemzedék otthonai, templomai és tanodái előre meghatározzák a következő nemzedék jellembeli fejlődési irányvonalát. Valamely emberfajta vagy nemzet erkölcsi és szellemi lendülete nagymértékben meghatározza az adott polgárosodott társadalom műveltségi haladási sebességét.

²⁷ Az eszményképek táplálják a társadalmi folyamforrását. És egyetlen vízfolyam sem képes a forrásánál magasabbra jutni, függetlenül attól, hogy az ember milyen nyomás- vagy irányszabályozást végez. Még a műveltségi polgárosultság leginkább anyagi megnyilvánulásainak hajtóereje is a legkevésbé anyagi társadalmi vívmányokban lakozik. A polgárosodáshozó működési rend értelemmel szabályozható, bölcsességgel pedig irányítható, de az emberi műveltséget az egyik szintről a másikra ténylegesen kiemelő és továbbvivő energia a szellemi eszményelvűség.

²⁸ Az élet kezdetben a létért való küzdelem volt; ma e küzdelem az életszínvonalért folyik; holnap pedig a minőségi gondolkodásért, az emberi lét eljövendő földi céljáért.

²⁹ ¶ 10. *A szakértők szervezése.* A polgárosodást hatalmas mértékben vitte előre a korai munkamegosztás és az azzal járó későbbi szakosodás. A polgárosodás ma a szakértők hatékony összehangolásától függ. A társadalom egyre összetettebbé válásával egyidejűleg meg kell találni a különféle szakértők munkája összehangolásának módját.

³⁰ A társadalmi, a művészeti, a műszaki és az ipari szakértők hozzáértésének és szakmai ügyességének gyarapodása és fejlődése folytatódni fog. És a képességek változatosabbá válása és a foglalkoztatottság egyre különbözőbbé válása végül meggyöngíti és felbomlasztja a polgárosodott társadalmat, ha az ember nem fejleszti ki az összehangteremtés és az együttműködés hatékony eszközeit. De az ilyen találmányokra és ilyen szakosodásra képes értelemnek teljes mértékben képesnek kell lennie megfelelő ellenőrzési és szabályozási módszerek kidolgozására is a találmányosság gyors növekedésével és a felgyorsult műveltségi terjeszkedési ütemmel együtt járó mindenféle problémához.

³¹ ¶ 11. *Eszközök ahhoz, hogy az ember megtalálhassa a helyét.* A társadalomfejlődés következő korszaka az egyre növekvő és terjeszkedő szakterületi tagozódással összefüggésben megvalósítandó hatékonyabb együttműködésben és összehangolódásban fog kifejeződni. És ahogy a munka egyre változatosabbá válik, ki kell dolgozni valamilyen módszert arra, hogy az egyéneket a kellő foglalkozás irányába lehessen terelni. Az urantiai polgárosodott népek körében nem a gépesítés az egyetlen oka a munkanélküliségnek. A munkaerő felvételének problémáit súlyosbítja a gazdaság összetett jellege, valamint az ipari és szakterületi tagozódás mértékének állandó növekedése is.

³² Nem elég az embereket kiképezni a munkára; egy összetett társadalomban hatékony módszereket is kell biztosítani az emberek számára ahhoz, hogy megtalálhassák a helyüket. Mielőtt az állampolgárokat kiképezik a magas fokon szakosított kenyérkereseti módszerekre, meg kell tanítani őket olyan, egy vagy több hétköznapi munkára, szakmára vagy foglalkozásra is, melyet használhatnak abban az esetben, amikor a különleges szakmájukban átmenetileg nem tudnak elhelyezkedni. Egyetlen polgárosodott társadalom sem képes túlélni azt, ha nagy tömegek vannak hosszú időn keresztül munka nélkül. Idővel még a legjobb állampolgárokat is lezülleszti és elcsüggeszti az, ha a közpénzből kénytelenek támogatást elfogadni. Még a magánszemélyek jótékonyági tevékenységei is károsak, ha azok életerős állampolgárokra hosszú időn át irányulnak.

³³ Az ilyen magas fokon szakosított társadalom nem fogadja szívesen a régi korok népeinek ösközösségi és hűbéresi szokásait. Igaz, hogy számos közös szolgáltatást törhetően és haszonnal lehet közössé tenni, de a magasán képzett és rendkívüli mértékben szakosodott emberi lényeket a legjobban valamilyen, az értelmes együttműködésen alapuló módszerrel lehet irányítani. A korszerű viszonyokra szabott összehangteremtés és a testvéri szabályozás inkább teremt hosszantartó együttműködést, mint az osztály nélküli társadalmi rend vagy az erő alkalmazásán alapuló zsarnoki szabályozási intézmények régebbi és kezdetleges módszerei.

³⁴ ¶ 12. *Az együttműködésre való hajlam.* Az emberi társadalom útjában álló nagy akadályok egyike a nagyobb, közösségiesültebb emberi csoportok és az emberiség kisebb, másként gondolkodó, elzárkózó társulásai között feszülő érdeklentés és jólétkülönbözés, és ekkor még nem is említettük a közösségellenes egyedeket.

³⁵ Egyetlen nemzeti alapokra épülő polgárosodott társadalom sem maradhat fenn, hacsak a nevelési módszerei és a vallási eszményképei nem ösztönzik az értelmes hazafiság és a nemzeti odaadás felsőbbrendű fajtájának elfogadását. Ezen értelmes hazafiság és műveltségi összetartás hiányában a szűk látókörű féltékenykedés és a helyi önérdekek eredményeként végül minden nemzet széthullik.

³⁶ A világméretű polgárosodott társadalom fenntartása attól függ, hogy az emberi lények megtanulnak-e békében és testvériességben élni. Hatékony összehangolás nélkül az ipari polgárosodott társadalmat a túlzott mértékű szakosodás veszélye fenyegeti: az egyhangúság, a korlátoltság, valamint a gyanakvásra és a féltékenységre való hajlam.

³⁷ ¶ 13. *Hatékony és bölcs vezetés.* A polgárosodott társadalomban nagyon is sok múlik a lelkesült és hatékony teherviselő szellemen. Tíz teherhordó ember sem ér többet, mint egy ember, hacsak nem együtt próbálják a nagy terhet felemelni — mindannyian egyszerre. És az ilyen csapatmunka — társas együttműködés — sikere a vezetéstől függ. A múlt és a jelen műveltségi polgárosodott társadalmi mindig a polgárai értelmes együttműködésén alapultak, ahol jelen voltak a bölcs és haladó vezetők is; és amíg az ember magasabb szintre nem jut, addig a polgárosodott

társadalom mindig is függeni fog a bölcs és tetterős vezetőktől.

³⁸ A magas polgárosodott társadalmak az anyagi jólét, az értelmi nagyság, az erkölcsi érték, a társadalmi éleslátás és a mindenségrendi rálátás közötti bölcs kapcsolatból születnek.

³⁹ ¶ 14. *Társadalmi változások.* A társadalom nem isteni intézmény; a társadalom fokozatos evolúciós jelenség; és a polgárosodott viszonyok fejlődése mindig késedelmet szenved, amikor a vezetők késlekednek megtenni azokat a társadalomszervezési változtatásokat, melyek elengedhetetlenek ahhoz, hogy a polgárosodott viszonyok fejlődése a korszak tudományos fejlődési ütemével lépést tudjon tartani. Ami azt illeti, a dolgokat nem szabad lenézni csak azért, mert régiek, és valamely eszmét sem szabad feltétel nélkül befogadni csak azért, mert szokatlan és újszerű.

⁴⁰ Az ember ne féljen kísérletezni a társadalmi működési rendekkel. De a műveltségi igazodás terén tett kalandozásokat mindig a társadalmi evolúció történetét tökéletesen ismerőknek kell ellenőrizniük; és ezeknek az újtóknak mindig hallgatniuk kell azoknak a bölcs tanácsaira, akik a tervezett társadalmi vagy gazdasági kísérlet területén már rendelkeznek gyakorlati tapasztalatokkal. *Semmilyen nagy társadalmi vagy gazdasági változás kivitelezését nem szabad hirtelenül megkísérelni.* Az emberi alkalmazkodás minden válfaja esetében — legyen az fizikai, társadalmi vagy gazdasági — az időnek alapvető szerepe van. Kizárólag az erkölcsi és a szellemi igazodást lehet véghezvinni a pillanat ösztönző hatása alatt, és még ezek esetében is időre van szükség, hogy azok anyagi és társadalmi gyümölcssei teljesen beérjenek. A faj eszményképei jelentik a fő támogatást és megnyugvást azokban a nehéz időkben, amikor a polgárosodott társadalom az egyik szintről a másikra való átmenetnél tart.

⁴¹ ¶ 15. *Az átmeneti összeomlás megakadályozása.* A társadalom a korszakokon át végzett próbálkozások és té-

vedések sarja; a társadalom az, amely túlélte az emberiségnek az állatiról a bolygói besorolású emberi szintekre való fokozatos kiemelkedés során véghezvitt selejtező igazodásait és újbóli alkalmazkodásait. Bármely polgárosodott társadalomra leselkedő nagy veszély — bármely pillanatban — nem más, mint a múltbeli bevett módszerekről a jövő új és jobb, de még ki nem próbált eljárásaira való átállítás során fenyegető összeomlás.

⁴² A vezetés életbevágó fontosságú a fejlődés során. A bölcsesség, a szellemi meglátás és az előrelátás nélkülözhetetlen a nemzetek megmaradásához. A polgárosodott társadalom addig sohasem kerül igazán veszélybe, míg a rátermett vezetők eltűnése meg nem kezdődik. És az ilyen bölcs vezetők aránya sohasem haladja meg a népesség egy százalékát.

⁴³ És a polgárosodott társadalom az evolúciós létra e fokain kapaszkodott fel oda, ahol ama nagy hatások kiváltására sor kerülhetett, melyek a huszadik század gyorsan terjeszkedő műveltségében csúcsosodtak ki. És csakis e nélkülözhetetlen dolgokhoz való ragaszkodás révén remélheti az ember, hogy a mai polgárosodott társadalmait fenn tarthatja úgy, hogy közben gondoskodik azok folyamatos fejlődéséről és a biztos túlélésről.

⁴⁴ ¶ Ez a lényege a földi népek ama véges-végtelen küzdelmének, mely a polgárosodott társadalom létrehozására irányult Ádám kora óta. A mai műveltség e tevékeny evolúció tiszta eredménye. A nyomtatás feltalálása előtt a fejlődés viszonylag lassú volt, ugyanis egyetlen nemzedék sem volt képes gyorsan részesülni az elődök által elért eredményekből. De ma az emberi társadalom átadja magát a mindazon korábbi korszakokból felhalmozódott lendület erejének, mely korszakokon a polgárosodás átküzdötte magát.

⁴⁵ [Ennek az írásnak az összeállítását egy nebadoni Főangyal hitelesítette.]